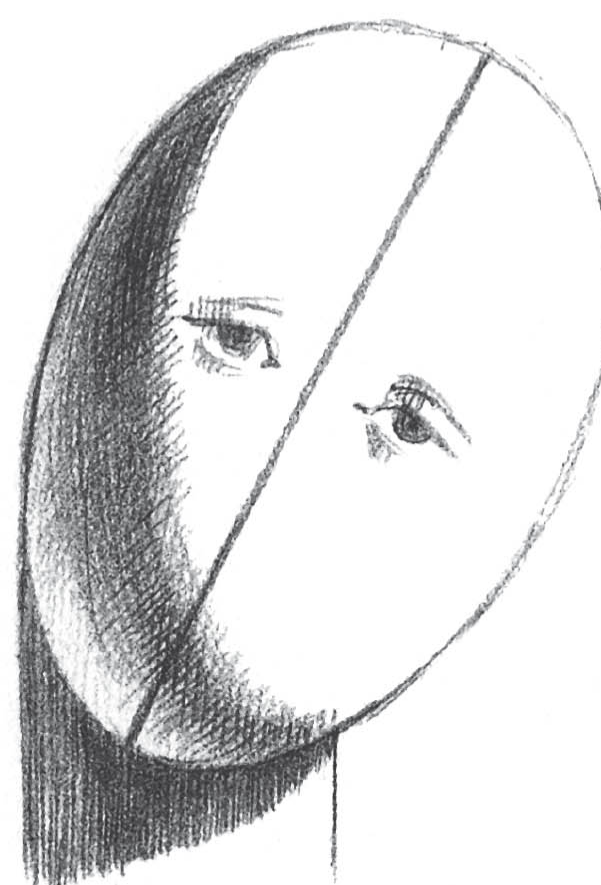
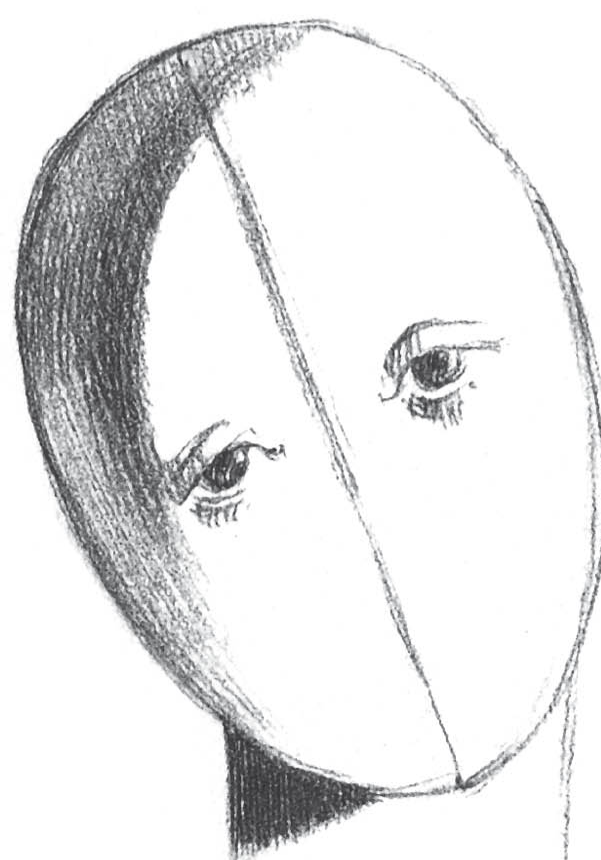
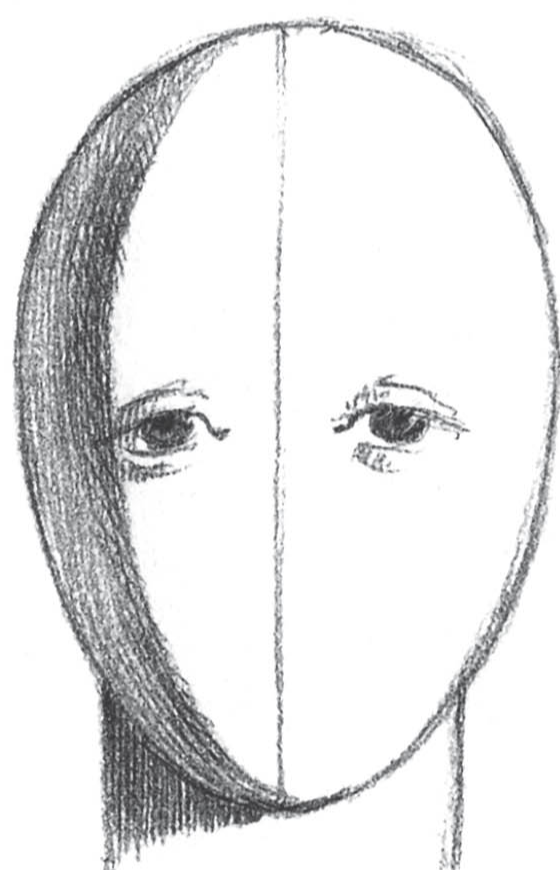
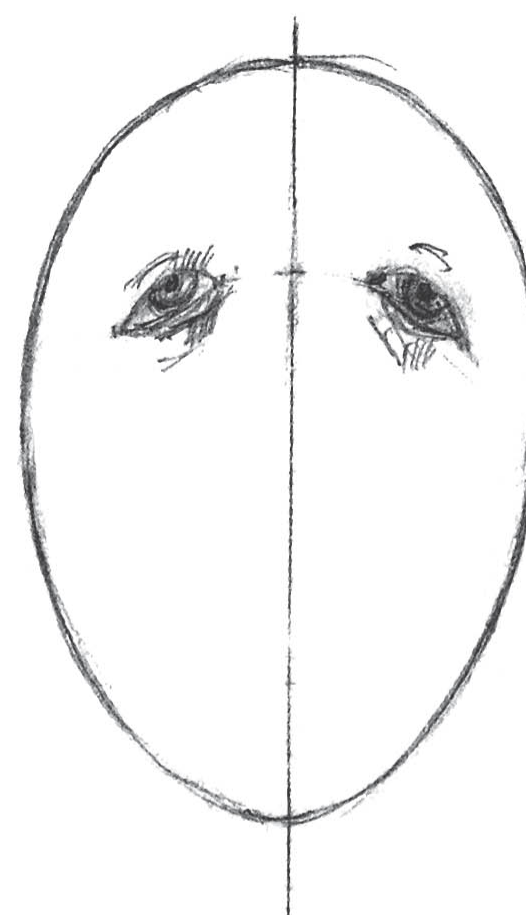

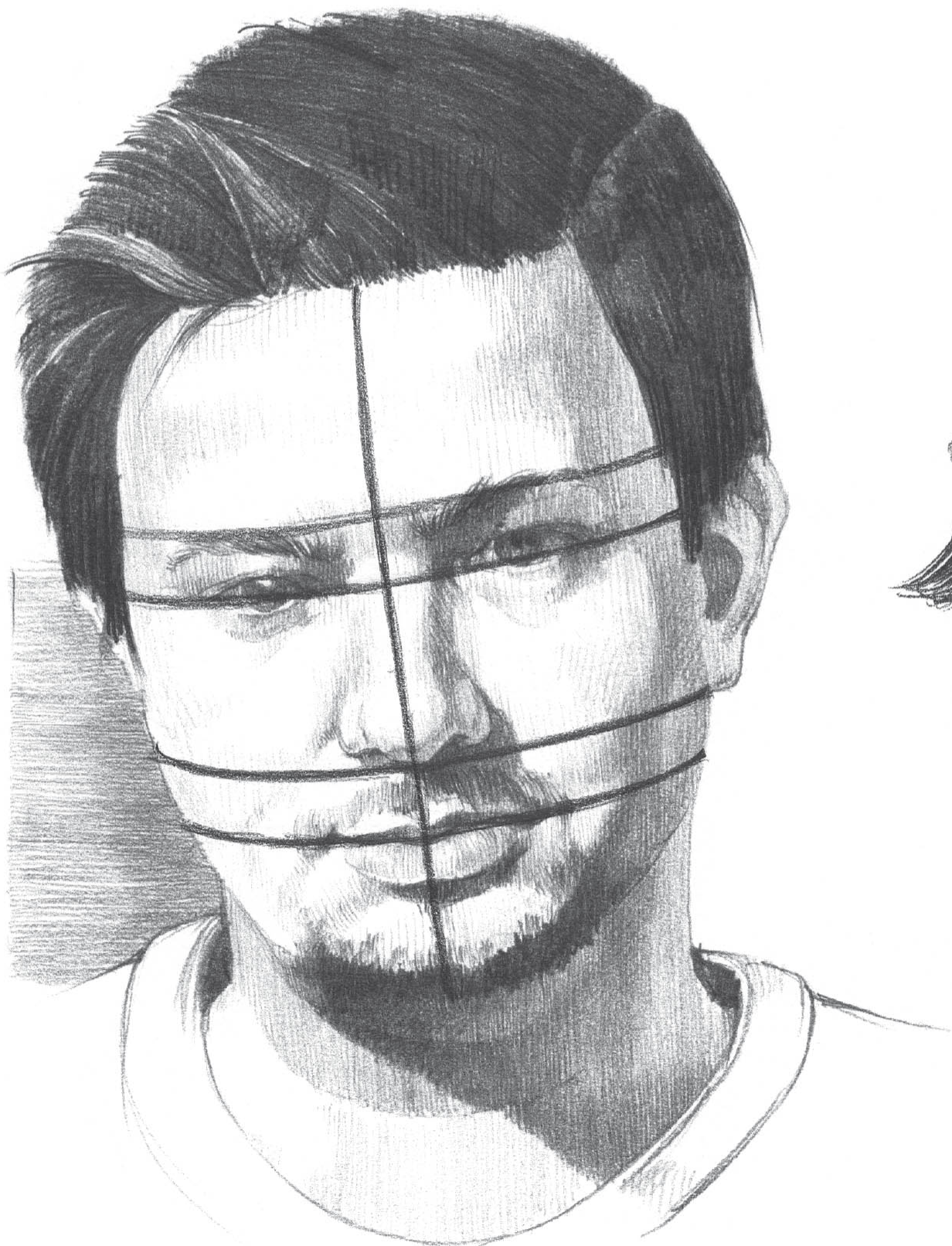
Axa principală împarte capul în două părți, după lungime. Ea se poate numi *linia de înjumătățire* sau *axă de simetrie*. Ultima denumire este deosebit de utilizată, deoarece corpul uman este simetric: la fiecare parte a corpului dintr-o parte corespunde o piesă simetrică în oglindă, situată de cealaltă parte. În mod corespunzător, din fiecare organ avem o pereche, cu excepția celor situate exact pe linia de înjumătățire, cum ar fi osul pineal, nasul, osul occipital, sternul, etc.

Pentru a explica intuitiv de ce este importantă linia de înjumătățire pentru desen, să o desenăm pe un ou. Veți observa că există o anumită poziție în care axa principală este dreaptă, și anume atunci când priviți fața umană exact din față. Aici ea are întotdeauna și funcția unei linii de înjumătățire drepte, chiar și atunci când capul este înclinat spre stânga sau dreapta, respectiv în față sau în spate.

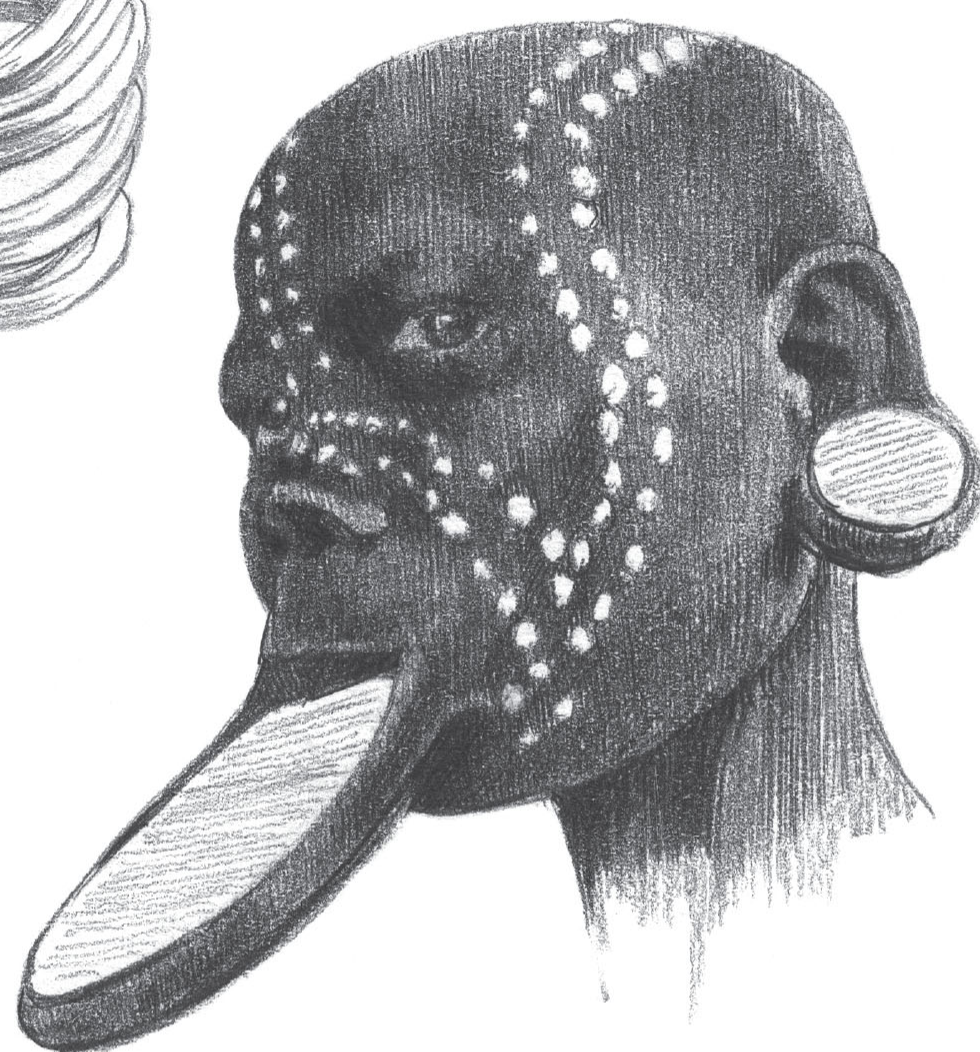

Capul se poate împărți în trei sectoare egale ca mărime, care se pot determina cu ajutorul unei alte axe, axa sprâncenelor: distanța dintre zona în care începe părul și axa sprâncenelor este la fel de mare ca și sectorul dintre **axa sprâncenelor** și axa nasului, care la rândul ei are aceeași mărime ca distanța dintre axa nasului și vârful bărbiei.

Axele sunt paralele între ele, chiar și atunci când au formă eliptică. Mărimea celor trei sectoare egale se modifică odată cu rotirea capului, conform regulilor perspectivei: ce este situat mai aproape este văzut ca fiind mai mare, iar ceea ce este mai depărtat devine tot mai mic. Între linia sprâncenelor și linia nasului sunt situate urechile.

Dacă se împarte distanța dintre axa sprâncenelor și axa nasului în trei părți egale, axa ochilor – prima axă de împărțire – este situată sub axa sprâncenelor.

Această schiță conține deja mai multe tonalități: Ea sugerează plastica părului, în plus se poate remarca de unde vine lumina și se pot vedea locurile cu umbre.

În aceste desene am încercat, cu linii relativ puține, să redau corect forma capului. În plus, am marcat și tonalitățile. Și direcția luminii incidente, umbrele formate și tonalitățile lor le-am indicat, de asemenea. Un detaliu interesant este că majoritatea liniilor au traseul începând din dreapta sus spre stânga jos, ceea ce arată că desenatorul este un dreptaci. (Pe desenele lui Leonardo da Vinci, liniile au traseul din stânga sus spre dreapta jos, dovedind astfel că el era stângaci.)